

Navelbråck

Genom försäkringssiffror från Agria vet vi att navelbråck förekommer inom schäfferrasen, dock är inte defekten vida utbredd ännu. Vi vill därför genom information göra uppfödarna på förekomsten av denna ärftliga defekt.

Navelbråck hos hund är oftast en medfödd missbildning, men ett navelbråck kan också uppstå under de första månaderna i valpens liv. Den senare formen är inte "medfödd" utan uppstår som följd av en medfödd predisposition. Ofta förekommer en förklaring från uppfödaren till att navelbråcket uppstått till följd av att tiken dragit för hårt i navelsträngen. Om så är fallet finns det ändå en svaghet i bukväggen. En normal bukvägg skall klara den påfrestning som tikens dragande i navelsträngen utgör.

Mitt under buken går under fosterstadiet blodkärlen till och från moderkakan genom en öppning i bukväggen hos valpen. Strax efter födseln skall den öppningen sluta sig. Om öppningen är för vid när valpen föds, blir det inte någon hållbar vävnad som drar ihop navelporten. Detta leder till att bukorgan, vanligen fett och/eller bitar av tarmen faller ut i bråcksäcken som utgörs av hud och hudhinnor. Navelbråck observeras vanligen först vid några veckors ålder som en liten, i regel mjuk "bulle" på navelns plats. Om bråcket är litet faller endast bukfett ut och det har oftast inte någon praktisk betydelse. Är bråcket större och tarmslyngor har fallit ut leder detta till att tarmen blir klämd. Tarmen blir därför utan blodförsörjning. Detta är ett mycket smärtsamt tillstånd och kräver snabb veterinärmedicinsk behandling annars kan ett livshotande tillstånd uppstå.

Navelbråck förekommer hos båda könen men frekvensen är något högre hos tikar.

Mycket små bråck kan sluta sig spontant. Större bråck behöver oftast opereras. Ingreppet är i allmänhet enkel och kan utföras på valpen så snart den blivit gammal nog att kunna sövas utan risker.

Det finns förvånansvärt få genetiska publikationer avseende navelbråck. De som finns påvisar att anlaget nedärvs polygent(1) eller recessivt. (2).

SKK:s avelskommitté har gjort följande policyuttalande:

"Medfött navelbråck är en genetisk belastning. Det kan generellt inte anses vara försvarbart att använda hund med medfött navelbråck till avel, då avkommorna löper större risk att få denna defekt"

© Monica Henriksson, Hälsokommittén

Litteratur

- 1) Willis.MB. Genetics of the dog. H.F&G Whiterby Ltd London 1989.
- Angus.K&Young GB A note on the genetics of umbilical hernia Vet Rec 1972 90:245-247
- Robinson. R Genetic aspects of umbilical hernia incidence in cats and dogs. 1977 Vet Rec 100 9-10
- 2)Robinson.R. Genetics for dog breeders. Pergamon Press 1990.

Källor

SKK Sund Hundavel utgåva 2. 1996.
SKK:s Avelspolicy.

Hundens sjukdomar B Wikström
Valpningsboken A-S Lagerstedt